

ZAWÓD PSYCHOLOGA

Postanowiłam porozmawiać z naszą szkolną Panią Psycholog, Panią Anną Zajler, o dzisiejszych problemach naszych koleżanek i kolegów ze szkoły. A przy okazji dowiedzieć się, dlaczego wybrała zawód psychologa.

A.K.: Co skłoniło Panią do wyboru zawodu psychologa szkolnego?

A.Z.: Bardzo lubię pracować z dziećmi. Generalnie sprawia mi to dużo satysfakcji i gdy coś się uda i widzę uśmiech dziecka, to jest to uczucie, którego żadna praca nie jest w stanie mi dostarczyć.

A.K.: Czy od początku miała Pani zamiar być psychologiem?

A.Z.: Nie, od ukończenia liceum chciałam być prawnikiem. Dopiero po zdanej maturze zdecydowałam, że nie chcę iść na prawo tylko na psychologię.

A.K.: Z jakimi sprawami najczęściej przychodzą do Pani uczniowie? Są to sprawy bardziej szkolne czy prywatne? Czy jest to duża grupa uczniów?

A.Z.: Uczniowie przychodzą z różnymi problemami i prośbami, czasem dotyczą one spraw szkolnych, a czasem domowych. Czasem nawet relacji rówieśniczej. Nigdy nie zastanawiałam się, czy jest tych osób dużo, natomiast mam nadzieję, że trafiają do mnie wszyscy ci, którzy potrzebują wsparcia.

A.K.: Jak radzić sobie z problemami, które dotyczą nastolatków?

A.Z.: To bardzo złożone pytanie i trudno na nie odpowiedzieć jednoznacznie. Natomiast bardzo ważna jest relacja na płaszczyźnie rodzic-dziecko. Nastolatkom powinni czuć, że są ważni, i że mają osobę, do której mogą się zwrócić z problemami.

A.K.: Jak długo trwa nauka przygotowująca do zawodu psychologa?

A.Z.: Trzeba skończyć 5-letnie jednolite studia magisterskie i dopiero po tych studiach można zacząć pracę psychologa.

A.K.: Co daje Pani największą satysfakcję w tej pracy?

A.Z.: Kontakt z młodzieżą, ich radość, uśmiech, kiedy coś uda się osiągnąć. Cieszy mnie każdy moment, kiedy widzę, że dziecku udało się rozwiązać trudną dla niego sytuację.

A.K.: Czy nie pojawiają się chwile zwątpienia, rezygnacji w pracy psychologa?

A.Z.: Pojawiają się, wtedy kiedy nie mogę pomóc. Kiedy powodzenie w dużej mierze zależy od kogoś innego, a ten ktoś nie chce współpracować.

A.K.: Jak czuje się Pani jako psycholog szkolny?

A.Z.: Bardzo dobrze, myślę, że jestem w odpowiednim miejscu w odpowiednim czasie. Uwielbiam tę pracę.

A.K.: Czy zdarzają się przypadki, że przychodzą do Pani dzieci z młodszymi klasami?

A.Z.: Tak, przychodzą do mnie wszystkie dzieci z różnych roczników. Wsparcia i pomocy potrzebują wszystkie osoby bez względu na wiek.

A.K.: Jakie trzeba mieć predyspozycje, żeby być psychologiem?

A.Z.: Na pewno trzeba umieć uważnie słuchać, być cierpliwym oraz wyrozumiałym. Będąc na studiach, trzeba lubić czytać.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Amelia Kotynia.

Jakie mogą być skutki nieleczonej depresji?

Depresja to niechwilowy smutek. Nieleczona może doprowadzić do tak zwanego stuporu, czyli stanu paraliżu, kiedy chory nie jest w stanie ruszyć ani ręką, ani nogą. Niebezpieczne **mogą** okazać się również myśli samobójcze, które towarzyszą osobom cierpiącym na depresję. W tym sensie **depresja** jest chorobą śmiertelną.